

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4799/2024-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednice vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja NeoSoft AG, Uetlibergstrasse 132, 8045 Zürich, Švicarska, OIB: 92858834159, kojeg zastupa punomoćnik Filip Lisac, odvjetnik u Opatiji, Stubište Lipovica 3, protiv 1. tuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kojeg zastupa stečajni upravitelj Viktorija Šoprek, Prigorska 26, Kladje, Samobor i 2. tuženika ZAGORKE MAJOR, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Vukić & partneri d.o.o. u Rijeci, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o žalbi drugotuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2793/2023 od 25. listopada 2024., u sjednici vijeća održanoj 1. srpnja 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba drugotuženika ZAGORKE MAJOR i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2793/2023 od 25. listopada 2024. u točkama I., II., III., IV., V., VI. i VIII. njezine izreke.

II. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

r i j e š i o j e

Odbacuje se žalba drugotuženika ZAGORKE MAJOR podnesena protiv točke VII. i IX. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2793/2023 od 25. listopada 2024., kao nedopuštena.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom u točkama I. do V. izreke utvrđeno je da su bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika CELL-TECH d.o.o. u stečaju, Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026, kao stečajnog dužnika, isplate nagrada

drugotuženiku Zagorki Major, OIB: 89274097348, Kastav, Rudno 18 (ranije: Valentova 17, Praha, Češka), u iznosima od 39.816,84 EUR, 831,38 EUR, 5.543,57 EUR, 1.862,00 EUR, 12.413,35 EUR (ukupno iznos od 60.467,13 EUR), obavljene 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026. Točkom VI. izreke naloženo je drugotuženiku vratiti u stečajnu masu prvotuženika imovinsku korist ostvarenu na temelju pobijenih pravnih radnji u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR u roku od 15 dana, točkom VII. izreke naloženo je prvotuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 1.769,59 EUR sa zateznim kamatama, točkom VIII. izreke naloženo je drugotuženiku naknaditi tužitelju troškove postupka u iznosu od 1.769,59 EUR sa zateznim kamatama te je točkom IX. izreke odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 3.687,50 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

2. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi kako je sud utvrdio da su isplate nagrada drugotuženiku bez učinka prema stečajnoj masi stečajnog dužnika prvotuženika, da su ispunjene sve opće pretpostavke za pobijanje iz članka 198. Stečajnog zakona („Narodne novine“ 71/15 i 104/17; dalje: SZ) te posebne pretpostavke iz članka 202. i članka 203. SZ-a pa je naložio drugotuženiku vratiti u stečajnu masu prvotuženika sve imovinske koristi odnosno iznos od 60.467,13 EUR s kamatama. O troškovima postupka odlučeno je na temelju odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 78/15, 29/18, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP) uz primjenu odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23; dalje: Tarifa).

3. Protiv navedene presude u cijelosti žalbu je podnio drugotuženik iz svih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti podredno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 2.213,62 EUR. U žalbi navodi da je presuda nejasna jer iz obrazloženja ne proizlaze razlozi utvrđivanja odlučnih činjenica, da je sud propustio utvrditi u odnosu na koju osobu je prvotuženik poduzeo pravne radnje koje su predmet pobijanja te na temelju čega je utvrdio opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji, da je sud propustio cijeliti podatke o stanju stečajne mase, da se imovina dužnika odnosi na pokretne knjigovodstvene vrijednosti otprilike 6.500.000,00 kn, dakle 862.698,25 EUR pa nije dokazano postojanje treće i četvrte opće pretpostavke te da nije ispunjena i posebna pretpostavka za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika propisana člankom 203. SZ-a, obzirom da drugotuženik smatra kako se ne radi o pravnoj radnji bez naknade obzirom na postojanje činidbe – drugotuženik je vodio poslove društva te je zastupao društvo.

4. Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je žalba neosnovana te predlaže potvrditi presudu odnosno djelomično odbaciti žalbu. Navodi da drugotuženik nije osporio da je prvotuženik izvršio uplatu iznosa od 300.000,00 kn, da su pasivno legitimirani tuženici budući da su sudionici pravne radnje koja se pobija, da drugotuženik nije odgovorio na tužbu niti je tužbu osporio, a u žalbi iznosi nove činjenice što nije dopušteno te da su nelogični žalbeni navodi kojima se prvo navodi da žalitelj nema primjedbi na zaključak prvostupanjske presude o ispunjenju općih i

posebnih pretpostavki pobijanja, a potom se osporava obrazloženje suda glede ispunjenja opće pretpostavke pobijanja ad) da je pobijana radnja dovela do oštećenja te ad 4) da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika. Traži naknadu troškova žalbenog postupka.

5. Žalba djelomično nije osnovana, a djelomično nije dopuštena.

6. Ispitavši pobijanu presudu u smislu odredbe članka 365. stavka 2. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi kako je pobijana presuda pravilna i zakonita.

7. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a ocjena je ovog žalbenog suda da je prvostupanjski sud ispitao sve okolnosti bitne za donošenje zakonite odluke u ovom predmetu. Presuda je razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama, razlozi su jasni i neproturječni, ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika i samih tih isprava. Stoga nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju drugotuženik upire u žalbi.

8. Predmet ovog spora je pobijanje pravnih radnja prvotuženika kao stečajnog dužnika poduzetih prema drugotuženiku, i to isplata nagrada drugotuženiku u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR koje su obavljene 3. prosinca 2020. od strane CELL-TECH d.o.o., Jankomir 25, Zagreb, OIB: 82602590026. U tužbi su objektivno kumulirani tužbeni zahtjevi za:

1) utvrđenje da su navedene pravne radnje bez pravnog učinka prema prvotuženikovoј stečajnoj masi i

2) povrat stečenih koristi u iznosu od 60.467,13 EUR u stečajnu masu prvotuženika.

9. Iz podataka u spisu kao i iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud u dokaznom postupku razgledao isprave u spisu i to obavijesti Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-96 od 4. srpnja 2023., tužiteljev e-maila upućen prvotuženikovom stečajnom upravitelju od 13. srpnja 2023., podnesak prvotuženikovog stečajnog upravitelja od 18. srpnja 2023., rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-46 od 9. lipnja 2022., povijesni izvadak iz sudskog registra za prvotuženika, izvadak iz prometa po računu za prvotuženika, zapisnik s ročišta radi ispitivanja prijavljenih tražbina od 29. rujna 2022., diobni popis za I. djelomičnu diobu te tužiteljeve račune s ovjerenim prijevodima na hrvatski jezik.

10. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je sud ocjenom izvedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. ZPP-a utvrdio sljedeće:

- da je tužba pravovremena i da je tužitelj kao stečajni vjerovnik aktivno legitimiran za podnošenje predmetne tužbe u skladu s odredbom članka 212. stavka 4. SZ-a,

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-46 od 9. lipnja 2022. otvoren stečajni postupak nad prvotuženikom pa je ispunjena prva opća pretpostavka pobijanja,

- da nije sporno da su radnje koje se pobijaju poduzete 3. prosinca 2020. kada su obavljene isplate nagrada drugotuženiku u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR, a ta činjenica proizlazi i iz izvotka iz prometa po računu za prvotuženika,

- da je 5. lipnja 2021., Financijska agencija podnijela zahtjev za provedbu skraćenog stečajnog postupka nad prvotuženikom, da je taj postupak obustavljen pravomoćnim rješenjem poslovni broj St-2199/2021-10 od 20. prosinca 2021. iz razloga što je tužitelj kao stečajni vjerovnik podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom,

- da se stečajni postupak nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalnom službom u Karlovcu pod poslovnim brojem St-303/2022 te da je povodom prijedloga za otvaranje stečajnog postupka doneseno rješenje od 9. lipnja 2022.,

- da su isplate nagrada, radnje koje se pobijaju, poduzete prije otvaranja stečajnog postupka nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom pa je ispunjena i druga opća pretpostavka pobijanja,

- da je isplatom nagrade u korist drugotuženika u ukupnom iznosu od 60.467,13 EUR umanjena prvotuženikova imovina koja čini stečajnu masu zbog čega su oštećeni prvotuženikovi stečajni vjerovnici jer će zbog isplate nagrada u iznosu od 60.467,13 EUR vjerovnici biti namireni u manjem iznosu od iznosa za koji bi bili namireni da nisu poduzete predmetne isplate nagrada,

- da su u stečajnom postupku nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom, rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-303/2022-58 od 29. rujna 2022., utvrđene tražbine u iznosu od 663,61 EUR kao tražbine prvog višeg isplatnog reda i tražbine u iznosu od 350.682,88 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, među kojima je i tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika u iznosu od 336.181,26 EUR, da prvotuženik nema imovinu koja bi bila dovoljna da se u cijelosti podmire navedene tražbine, da je rješenjem od 10. kolovoza 2023. dana suglasnost prvotuženikovom stečajnom upravitelju za prvu djelomičnu diobu, da je za prvu djelomičnu diobu raspoloživi iznos 73.275,37 EUR, da postotak namirenja vjerovnika prvog višeg isplatnog reda po prvoj djelomičnoj diobi iznosi 100% (663,61 EUR), te da postotak namirenja vjerovnika drugog višeg isplatnog reda po prvoj djelomičnoj diobi iznosi 20,77% (72.639,43 EUR) iz čega proizlazi da stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda nisu namireni za čak 79,23% utvrđenih tražbina odnosno da nisu namirene tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 277.846,05 EUR,

- da se pobijanjem predmetne pravne radnje – isplata nagrada i vraćanjem iznosa od 60.467,13 EUR u prvotuženikovu stečajnu masu povećava mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika pa su ispunjene i treća i četvrta opća pretpostavka za pobijanje,

- da su u konkretnom slučaju kumulativno ispunjene sve opće pretpostavke pobijanja iz članka 198. stavka 1. SZ-a,

- da osim općih pretpostavki pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, za pobijanje mora biti ispunjena i jedna od posebnih pretpostavki pobijanja koje su, ovisno o razlozima za pobijanje, propisane odredbama članka 199. do 205. SZ-a,
- da je u konkretnom slučaju ispunjena posebna pretpostavka za pobijanje iz članka 203. SZ-a jer se u konkretnom slučaju radi o pravnoj radnji bez naknade,
- da prvotuženik i drugotuženik nisu tvrdili niti su dokazivali da je postojala bilo zakonska, bilo ugovorna obveza prvotuženika za isplatu nagrada drugotuženiku, niti su tvrdili i dokazali da su predmetne isplate obavljene uz naknadu,
- da tuženici nisu niti tvrdili niti su dokazali da se radi o uobičajenom prigodnom daru neznatne vrijednosti,
- da je isplata nagrade u visini od čak 60.467,13 EUR u trenutku kada je društvo prednika prvotuženika imalo dospjele, neplaćene, obveze u iznosu od preko 350.000,00 EUR, što tuženici nisu osporili, nema i ne može imati značenje prigodnog dara neznatne vrijednosti u smislu zakonskih odredaba,
- da se u konkretnom slučaju radi o pravnoj radnji bez naknade u smislu odredbe članka 203. SZ-a,
- da se u konkretnom slučaju radi o namjernom oštećenju vjerovnika, u smislu odredbe članka 202. stavka 1. SZ-a,
- da je u trenutku poduzimanja predmetnih pravnih radnji, isplata nagrada, drugotuženik bio prvotuženikov zastupnik po zakonu (direktor), koji je bio ovlašten zastupati prvotuženika pojedinačno i samostalno, te je bio i jedini član društva prvotuženika,
- da je drugotuženik bio bliska osoba prvotuženika, vodio poslove društva prvotuženika pri čemu je bio dužan postupati s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika,
- da tuženici nisu osporili tužiteljevu tvrdnju da su predmetne isplate, odnosno pobijana pravna radnja poduzete s namjerom oštećenja vjerovnika, niti su dokazali suprotno, da nisu osporili da je u trenutku poduzimanja pobijane radnje stanje prvotuženikovog bankovnog računa iznosilo 466.629,04 kn, a nakon učinjene pobijane radnje stanje prvotuženikovog računa prvotuženika je iznosilo 11.039,43 kn,
- da je drugotuženik kao prvotuženikov član društva znao, i morao znati da su u trenutku poduzimanja predmetnih isplata postojale dospjele obveze prvotuženika prema vjerovnicima, uključujući i tužitelja, te da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici,
- da je račun prvotuženika blokiran krajem veljače odnosno početkom ožujka 2021., a isplate nagrada su izvršene 3. prosinca 2020.

11. Prvostupanjski sud na temelju navedenih utvrđenja donosi odluku o osnovanosti tužbenog zahtjeva budući da su kumulativno ispunjene opće pretpostavke za pobijanje iz odredbe članka 198. stavka 1. SZ-a, kao i posebne pretpostavke iz odredbe članka 202. i članka 203. SZ-a. Stoga na temelju odredaba članka 212. stavaka 7. i 10. SZ-a utvrđuje da su isplate nagrada u iznosu od 60.467,13 EUR, bez pravnog učinka prema stečajnoj masi prvotuženika kao stečajnog dužnika i nalaže drugotuženiku vratiti u prvotuženikovu stečajnu masu sve imovinske koristi, dakle, ukupan iznos od 60.467,13 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom.

12. S utvrđenjima prvostupanjskog suda, primjenom materijalnog prava i odlukom o osnovanosti tužbenog zahtjeva, suglasan je i ovaj, viši sud.

13. Prvo valja reći da je prvotuženik u odgovoru na tužbu naveo da stečajni upravitelj potvrđuje sve navode iz tužbe te da iznesene činjenice odgovaraju stanju koje je utvrđeno u stečajnom postupku nad prvotuženikom. Drugotuženik nije odgovorio na tužbu niti je na bilo koji način aktivno sudjelovao u prvostupanjskom postupku.

14. Drugo, iznošenje novih činjenica u žalbi nije dopušteno. Naime, odredbom članka 352. ZPP-a propisano je da se u žalbi ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti, a u konkretnom slučaju žalitelj to niti ne tvrdi.

15. Odredbom članka 212. SZ-a propisano je da je pravne radnje stečajnoga dužnika ovlašten pobijati stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika na temelju odobrenja suda (stavak 1.), da se tužba iz stavka 1. tog članka podnosi protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta (stavak 2.), da stečajni upravitelj može podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnoga postupka (stavak 3.), da svaki stečajni vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako:

- stečajni upravitelj ne podnese tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku iz stavka 3. tog članka - u roku od tri mjeseca od isteka roka iz stavka 3. tog članka,
- stečajni upravitelj povuče tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave pravomoćnog rješenja kojim je utvrđeno povlačenje tužbe na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova,
- je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj očitovao da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova,
- je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj nije u roku od tri mjeseca očitovao hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave poziva stečajnom upravitelju da se očituje hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji (članak 212. stavak 4. SZ-a).

16. Kako je stečajni postupak nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom otvoren rješenjem suda od 9. lipnja 2022., kako se 18. srpnja 2023., prvotuženikov stečajni upravitelj očitovao kako neće podnijeti tužbu radi pobijanja predmetnih pravnih radnji - isplata nagrada drugotuženiku, tužba koju je 22. rujna 2023. podnio tužitelj kao stečajni vjerovnik podnesena je pravovremeno, a tužitelj je kao stečajni vjerovnik aktivno legitimiran za podnošenje predmetne tužbe u skladu s citiranim odredbama članka 212. stavka 4. SZ-a.

17. Odredbom članka 198. SZ-a propisane su opće pretpostavke za pobijanje, da je pravna radnja poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini

vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici, mogu pobijati u skladu s odredbama Stečajnog zakona, s time da je s pravnom radnjom izjednačeno i propuštanje. Dakle, odredbom članka 198. SZ-a utvrđene su opće materijalno pravne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji. Riječ je o okolnostima koje moraju biti kumulativno ispunjene da bi pobijanje bilo uspješno, bez obzira na razlog (osnovu ili posebne pretpostavke) pobijanja.

18. Opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika koje moraju biti ispunjene su: a) da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, b) da je prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja, c) da je pobijana radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika te d) da se krajnji rezultat pobijanja mora očitovati u povećanju mogućnosti namirenja vjerovnika. Između pobijane pravne radnje i umanjenja imovine dužnika iz koje se mogu namiriti vjerovnici mora postojati uzročna veza, koja bi postojala ukoliko bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta.

19. U postupku je dakle utvrđeno da je stečajni postupak nad prvotuženikom kao dužnikom otvoren 9. lipnja 2022., da je prije otvaranja stečajnog postupka nad prvotuženikom kao dužnikom poduzeta pravna radnja koja može biti predmetom pobijanja, isplate nagrada 3. prosinca 2020., da je tužitelj aktivno legitimiran u ovom postupku i da je tužba pravovremena, da je tužba podnesena protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta (članak 212. stavak 2. SZ-a) pa su prvotuženik kao stečajni dužnik i drugotuženik kao osoba prema kojoj su pobijane radnje poduzete, pasivno legitimirani u ovom parničnom postupku, da su u stečajnom postupku nad prvotuženikom kao stečajnim dužnikom utvrđene tražbine u iznosu od 663,61 EUR kao tražbine prvog višeg isplatnog reda i tražbine u iznosu od 350.682,88 EUR kao tražbine drugog višeg isplatnog reda, među kojima je i tražbina tužitelja kao stečajnog vjerovnika u iznosu od 336.181,26 EUR, da prvotuženik nema imovinu koja bi bila dovoljna da se u cijelosti podmire navedene tražbine, da je za prvu djelomičnu diobu raspoloživi iznos 73.275,37 EUR, da postotak namirenja vjerovnika prvog višeg isplatnog reda po prvoj djelomičnoj diobi iznosi 100% (663,61 EUR), te da postotak namirenja vjerovnika drugog višeg isplatnog reda po prvoj djelomičnoj diobi iznosi 20,77% (72.639,43 EUR) iz čega proizlazi da stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda nisu namireni za čak 79,23% utvrđenih tražbina odnosno da nisu namirene tražbine vjerovnika drugog višeg isplatnog reda u iznosu od 277.846,05 EUR, da se pobijanjem predmetne pravne radnje – isplata nagrada i vraćanjem iznosa od 60.467,13 EUR u prvotuženikovu stečajnu masu povećava mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika.

20. Imajući u vidu naprijed navedene činjenice pravilno je sud zaključio da su ispunjene sve opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji iz odredbe članka 198. SZ-a.

21. Osim navedenih općih pretpostavki pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, koje uvijek moraju biti kumulativno ispunjene, za pobijanje moraju biti ispunjene i posebne pretpostavke. S tim u vezi pravilno prvostupanjski sud zaključuje

da su pored općih pretpostavki za pobijanje ispunjene i posebne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji iz odredbi članka 202. i članka 203. SZ-a budući da se u konkretnom slučaju radi o pravnoj radnji bez naknade te da se radi o namjernom oštećenju vjerovnika.

22. Naime, odredbom članka 202. stavka 1. SZ-a je propisano da se pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Smatrat će se da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici (članak 202. stavak 2. SZ-a).

23. Nadalje, odredbom članka 203. SZ-a propisano je da se pravna radnja dužnika bez naknade ili uz neznatnu naknadu može pobijati, osim ako je poduzeta četiri godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka (stavak 1.). Ako se radi o uobičajenom prigodnom daru neznatne vrijednosti, radnja se ne može pobijati (stavak 2.). Radnja bez naknade postoji u situaciji kad onaj prema kome je poduzeta nije na temelju ugovora dužan ispuniti dužniku ili trećemu nekakvu protučinidbu odgovarajuće vrijednosti. Radnja uz neznatnu naknadu postoji u slučaju kad bi onaj prema kojem je ona poduzeta na temelju ugovora, bio dužan dužniku ili trećemu uzvratiti činidbom koja bi se mogla smatrati neznatnom vrijednošću s obzirom na vrijednost dužnikove činidbe.

24. Na temelju naprijed utvrđenih činjenica pravilno je sud zaključio da su isplate nagrada drugotuženiku pobojne pravne radnje u skladu s odredbom članka 198. SZ-a i da se radi o pravnoj radnji kojom se vjerovnici izravno oštećuju iz članka 202. stavka 2. SZ-a, te je drugotuženik dužan vratiti u stečajnu masu iznos od 60.467,13 EUR, na temelju odredbe članka 212. stavka 7. SZ-a.

25. Pravilna je i zakonita odluka o trošku postupka na temelju odredbe članka 154. stavka 1. u vezi s člankom 155. ZPP-a, uz primjenu odredaba Tarife, a tu odluku žalitelj konkretno niti ne osporava.

26. Slijedom iznijetog valjalo je potvrditi pobijanu presudu na temelju odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a u pobijanim točkama I., II., III., IV., V., VI. i VIII. njezine izreke.

27. Trošak sastava odgovora na žalbu nije trošak potreban za vođenje parnice pa je sukladno odredbi članka 155. ZPP-a tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu tog troška.

28. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove drugostupanjske presude.

29. Obzirom da je u točki VII. izreke presude prvotuženiku naloženo platiti tužitelju troškove postupka, a točkom IX. izreke je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u iznosu od 3.687,50 EUR, drugotuženik nema pravni interes za podnošenje žalbe na navedene točke izreke presude prvostupanjskog suda. Kako nema pravni interes za podnošenje žalbe, njegova žalba na taj dio presude je nedopuštena u smislu članka 358. stavka 3. ZPP-a, slijedom čega je primjenom članka 367. u vezi s člankom 358. stavkom 1. ZPP-a odbačena te je odlučeno kao u izreci rješenja.

Zagreb, 1. srpnja 2025.

Predsjednica vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-30879-09525**

Kontrolni broj: **05d4e-2ab17-f68c8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Zubović, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.